

SUOMEN PANKIN
KIRJASTO

RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGES

BERÄTTELSE

FÖR ÅR 1919

TILL

RIKSDAGENS BANKUTSKOTT

HELSINGFORS 1920,
FINSKA LITTERATURSÄLLSKAPETS TRYCKERI AKTIEBOLAG.

ÖVERBLICK

över den ekonomiska ställningen och Finlands Banks tillstånd år 1919.

Utrikeshandeln.

Världskrigets slut medförde en viktig förändring i Finlands ekonomiska liv förnämligast därigenom, att den under kriget afbrutna samfärdseln med Väst-Europa och de transoceana länderna åter kunde vidtaga. Den internationella handeln frigjordes dock icke så snabbt och i den omfattning man hade väntat. Så t. ex. erhöles ytterst nödvändiga livsmedel först efter diplomatiska förhandlingar och tack vare Amerikas Förenta Staters välvilja. Tillgången på råvaror var även knapp. Färdiga industriprodukter kunde däremot lätt erhållas, om ock till höga pris. Till landet importerades därför jämförelsevis mycket konsumtionsvaror, men relativt litet råvaror. Och då importen intill årets sista månader var underkastad förhållandevis lätta inskränkningar och delvis till och med frigjordes (s. k. fri-listor), blev importen till sitt penningvärde synnerligen stor. Exporten åter besvärades, isynnerhet i början av året, av de i utlandet uppställda importrestriktionerna samt bristen på tonnage, så att t. ex. av årets lagerbestånd—c:a 1,100,000 standart—trävaror ur landet kunde utföras endast c:a 500,000 standart. Exporten förmådde betäcka endast c:a 35 % av importens värde. Vårt handelsdeficit för hela året

var c:a 1,632 milj. mark. Importöverskottet hade otvivelaktigt gestaltat sig ännu större, om icke höstens skörd varit synnerligen god.

Värdet av importen och exporten i miljoner mark under varje månad samt överskottet av importen framgå av nedanstående sammanställning.

	Import	Export	Import- överskott
Januari	69,5	12,9	56,6
Februari	72,2	14,4	57,8
Mars	122,7	7,4	115,3
April	165,7	14,8	150,9
Maj	201,5	19,7	181,8
Juni	197,7	38,9	158,8
Juli	199,6	58,2	141,4
Augusti	242,7	148,0	94,7
September	241,2	121,9	119,3
Oktober	292,4	152,5	139,9
November	335,8	145,0	190,8
December	364,4	139,4	225,0
Summa	2,505,4	873,1	1,632,3

Huru importöverskottet likviderats, är i avsaknad av nödiga sifferuppgifter omöjligt att i detalj utreda. Någon del, om ock denna icke kan beräknas vara alltför stor, har betäckts av den s. k. osynliga exporten, varav de av vår handelsflotta införtjänade frakterna torde utgöra

den viktigaste gruppen. Ett betydande belopp av importen torde betalats med förskott för exportvaror, avsedda att utskickas följande år. En mycket betydande andel i importens likviderande har Finlands Bank tagit genom att, isynnerhet för den statliga importens behof försälja växlar lydande å utländskt mynt, vilka den med stöd av ingångna överenskommelser erhållit av sågägarna, ävensom en stor del av sina utländska tillgodohavanden. Detta framgår bl. a. därav, att Finlands Banks utländska tillgodohavanden (obligationerna medräknade), vilka vid årets början utgjorde c:a 708 milj. mark, den 23 december, före de vid bokslutet verkställda avskrivningarna, uppvisade endast c:a 330 milj. mark. Största delen av importöverskottet har dock uppenbart gäldats med skuldförbindelser, vilka således kvarstå och belasta vår utländska betalningsbalans.

Bland de till följd av importen uppkomna skulderna bilda en särskild kategori de, som icke utgöras av mellanhavanden mellan varans säljare och den finska köparen, utan förbytts till vanliga banktillgodohavanden. De hava tillkommit sålunda, att utlänningar, vilka försålt varor eller utländsk valuta mot finskt mynt, till följd av den hastiga deprecieringen av vår valuta deponerat finskt mynt i våra banker för att användas till inköp i Finland eller för att avvakta den tidpunkt, då beloppen fördelaktigt åter kunde omsättas i utländskt mynt. Enligt av Finlands Bank införskaffad detaljerad statistik utgjorde våra privatbankers bruttoskulder till utlandet (remburserna medräknade) i slutet av november c:a 631 milj. mark och deras tillgodohavanden i utlandet c:a 73 milj. mark. Av bruttoskulderna voro c:a 447 milj. mark av utlänningar deponerade medel.

Växelkurserna.

Av flere orsaker, bland vilka vid sidan av spekulationen i valuta de viktigaste otvivelaktigt voro passiviteten av vår handelsbalans, den omständigheten, att till dess betäckande icke erhållits långvarig utländsk kredit, samt utlandets betänkligheter rörande Finlands förmåga att bevara fredliga förhållanden, stego kurserna å utländska valutor under året till en tidigare oanad höjd. Under krigsåren voro växelkurserna, i betraktande av prisnivån hos oss, jämförelsevis förmånliga, såsom framgår av nedanstående sammanställning av prisen på våra viktigaste importländers valutor:

	Pund	Dollar	Floriner	Sv. kr.
<i>Paritet</i>	25: 22	5: 18	208: 32	138: 89
1914				
Högst	29: —	5: 90	235: —	150: —
lägst	25: 33	5: 23	209: 90	139: 30
medeltal	25: 99	5: 31	214: 49	141: 30
1915				
Högst	34: 30	7: 25	300: —	210: —
lägst	29: —	5: 90	235: —	150: —
medeltal	31: 29	6: 46	261: 81	170: 77
1916				
Högst	35: 50	7: 50	320: —	216: —
lägst	33: 50	7: —	295: —	192: —
medeltal	34: 30	7: 23	304: 99	204: 96
1917				
Högst	41: —	8: 60	375: —	360: —
lägst	30: 50	6: 50	260: —	193: —
medeltal	35: —	7: 49	307: 10	235: 56
1918				
Högst	47: 50	9: 90	457: —	310: —
lägst	30: 50	6: 50	260: —	195: —
medeltal	39: 40	8: 40	380: 97	262: 70

År 1919 utvisade kurserna i stora drag sett först en stegring till medlet av mars, därefter nedgång till början av maj samt från juni och isynnerhet från medlet av juli

en nästan oavbruten stegring intill utgången av året. Denna utveckling framgår även av nedanstående sammanställning av medelkurserna å de viktigaste myntslagen:

	Pund	Dollar	Floriner	Sv. kr.
Jan.	42: 90	9: 02	378: 96	259: 04
Febr.	44: 84	9: 44	388: 50	264: 70
Mars	46: 76	9: 92	403: 60	274: 64
April	44: 88	9: 66	387: 62	256: 41
Maj	45: 94	9: 86	390: —	252: 48
Juni	51: 68	11: 17	437: 31	287: 59
Juli	58: 71	13: 16	501: —	329: 11
Aug.	65: 35	15: 26	569: 95	376: 34
Sept.	73: 94	17: 72	660: 60	433: 07
Okt.	92: 86	22: 11	839: 04	538: 37
Nov.	110: 54	26: 97	1,015: 40	620: 56
Dec.	124: 60	32: 57	1,231: 91	697: 30

Under hela året				
högst	133: 60	34: —	1,285: —	740: —
lägst	42: 10	8: 85	372: —	241: —
medeltal	66: 97	15: 58	599: 97	382: 97

Av de hos oss noterade myntslagen hafva endast Reichsmark och österrikiska kronor kontinuerligt sjunkit i värde mera än finska mark. Reichsmark, varå noteringen i januari i medeltal var 111: 44, noterades i december till i medeltal 70: 04. Kursen å österrikiska kronor, som i januari i medeltal var 56: 12, nedgick även oavbrutet, så att den i juli i medeltal var 42: —. Den 14 augusti upphörde Finlands Bank att notera detta myntslag, med vars notering centralbankerna i en del andra länder redan i april hade upphört.

Kursernas häftiga stegring har haft till följd, att vår utländska import i hög grad fördröjats och att de under senare hälften av året förfallna utbetalningarna i utländskt mynt varit synnerligen svåra att verkställa. För de industrigrenar, vilka äro beroende av utländska råvaror, har kursstegringen jämväl varit mycket ofördelaktig.

Läget på penningmarknaden.

Penningmarknaden, som under krigsåren i allmänhet kännetecknats av ett avsevärdt penningöfverflöd, började under senare hälften av år 1918 tillstramas. Efterfrågan på penningar var isynnerhet under juli—oktober synnerligen livlig, medan samtidigt depositionernas tillväxt försiggick avsevärt långsammare, isynnerhet under årets sista kvartal. För att befordra sin inlåning höjde privatbankerna redan i december 1918 sin högsta depositionsränta från 4 % till 5 % och räntan på löpande räkning från 1 % till 2 %. Finlands Banks lägsta diskontoränta hade sedan den 18 maj 1916 oförändrat varit 5 %, och då privatbankernas högsta depositionsränta numera blivit densamma som Finlands Banks lägsta diskonto, höjde Finlands Bank den 7 januari 1919 sina räntesatser. Enär det var att emotse, att lån mer än förut skulle begäras mot statens obligationer och privatbankernas aktier, föreföll det nödvändigt att rätt kännbart höja räntan å dyliga lån. Diskontoräntesatserna höjdes med 1 % och räntesatserna för lån med 1½ %.

Dessa förhöjningar medförde dock icke en varaktig förändring i penningmarknaden. Under årets två första månader inflöto i bankerna något rikligare depositioner än under de föregående månaderna, men därefter var inlåningens tillväxt långsam. De på privatbankernas depositionsräkningar insatta medlen ökades under februari—juni från 2,128 miljoner till endast 2,208 miljoner mark, varefter denna räkning knappast vidare utvisade någon stegring. Sparkasseräkningen utvisade i slutet av oktober mindre belopp än i slutet av juli. Endast de tidigare nämnda utländska depositionerna i våra banker hava undergått en mera avsevärd stegring, sålunda erhållande en allt större betydelse även för vår inhemska penningmarknad. Å andra sidan åter ökade den tilltagande ut-

rikseshandeln synnerligen starkt efterfrågan på penningar. Bankernas växel-diskonter tillväxte från 591 milj. vid årets början till 983 milj. mark i slutet av oktober, och lånen under samma tid från 1,350 milj. mark till 1,609 milj. mark. Allt större kreditanspråk började även ställas på Finlands Bank. Diskonteringarna i densamma tillväxte från 49,5 milj. mark i slutet av juli till 117,9 milj. mark i medlet av november. Emedan penningemarknaden sålunda under årets sista kvartal snabbt tillstramades, höjde Finlands Bank den 17 november sina samtliga räntesatser med 1 %, vadan de vid årets slut voro följande:

7 % vid diskontering av rena affärsväxlar, vilkas betalningstid icke är längre än tre månader;

7 1/2 % vid diskontering av växlar av samma slag, vilkas betalningstid är längre än tre månader;

8 % vid diskontering av andra växlar, oberoende av betalningsdagen;

7 1/2 % vid beviljandet av hypotekslån och kassakreditiv, för vilka säkerhet ställes i guld eller silver, finländska statens obligationer, Hypoteksföreningens i Finland statsgaranterade obligationer, lydande på utländskt mynt, samt av utländska stater utfärdade eller av staten garanterade obligationer;

8 % vid beviljande av hypotekslån eller kassakreditiv, för vilka ställes säkerhet i obligationer av annat slag, privatbankers depositionsbevis och in-teckningar; samt

8 1/2 % vid beviljande av hypotekslån och kassakreditiv mot aktier; varjämte inskrivningsavgiften för kassakreditiv fortfarande beräknades enligt 1/2 procent för år.

Privatbankerna höjde omedelbart här-efter sin utlåningsränta samt från början av år 1920 depositionsräntan.

För jämförelses skull må nämnas att de övriga centralbankernas i Europa lägsta diskonton sådana de vid nedanangivna tidpunkter fastställes och vid årsskiftet tedde sig voro följande:

Amsterdam	1/7 1915	4,5	%
Berlin	23/12 1914	5	"
Bryssel	6/10 1919	3,5	"
Bukarest	1/5 1916	5	"
Geneve	21/8 1919	5	"
Kristiania	18/12 1919	6	"
Köpenhamn	7/10 1919	6	"
London	6/11 1919	6	"
Madrid	10/11 1919	5	"
Paris	21/8 1914	5	"
Stockholm	13/6 1919	6	"
Wien	10/4 1915	5	"

I jämförelse med dessa var Finlands Banks diskontranta vid årets slut den högsta.

Den utelöpande sedelstocken.

Finlands Banks utelöpande sedelstock, som den 23 december 1918 hade nått sitt högsta dittillsvarande belopp, 1,161,948,541 mark och som ultimo december år 1918 utgjorde 1,156,196,102 mark, utvisade under förra hälften av året intill den 23 augusti en nästan oavbruten minskning, så att den nämnda dag var 958,766,134 mark eller c:a 197 milj. mark mindre än vid årets början. Minskningen var i huvudsak en följd därav att Finlands Bank för importen sålde av sin utländska valuta. Såsom nedan anføres, hade minskningen varit mycket större, om icke i Finlands Bank såväl direkte som genom privatbankernas rediskonteringar placerats avsevärda belopp av statens skuldförbindelser. Från och med augusti tillväxte sedelstocken åter snabbt till följd av enskildes ökade låntagning samt privatbankernas rediskontering, så att den årets sista dag uppgick till 1,123,942,801 mark och således var endast c:a 32 milj. mark mindre än i början av året.

Inverkan på sedelstocken av statens låntagning.

Att sedelstocken icke under år 1919 nämnvärt nedgätt, är till stor del en följd därav, att staten icke från utlandet och icke heller nämnvärt i eget land erhållit lån på lång tid, varför statsverket på grund av beskattningens försenande varit tvunget att huvudsakligen trygga sig till inhemsk kredit på kort tid.

Statens låntagning har de senaste åren ökat sedelstocken för det första därigenom, att staten direkte sålt skuldförbindelser till Finlands Bank. Av dessa förbindelser utgöres en del av statsverket tillhöriga utländska obligationer, vilka detta sålt till Finlands Bank med förbindelse att vid nästa årsskifte återköpa dem, en förbindelse som är efter år förnyats; av staten själv emitterade obligationer samt av ett mindre belopp (c:a 32 milj. mk.) rublar, som statsverket försålt till Finlands Bank. En annan och större grupp av statens till Finlands Bank direkte försålda skuldförbindelser utgöra de av statsverket utställda växlarna.

Statens låntagning har ökat sedelstocken jämväl därigenom att privatbankerna för rediskontering använt sitt innehav av statens skuldförbindelser. Dessa hava utgjorts icke allenast av växlar, utan även av obligationer, tillhörande det år 1918 till kommunikationsfondens stärkande upptagna inhemska statslånet, vilket lån privatbankerna åtagit sig att teckna med villkor att få sälja dessa obligationer för nominella priset till Finlands Bank.

De olika kategorierna av statspapper, vilka funnos sig i Finlands Banks värjo (frånsett obligationslånet om 350 milj. mark till stärkande av Finlands Banks ställning och särskilda Finlands Banks tillgodohavanden hos staten i utländskt mynt) utvisade år 1919 följande växlingar:

	Obligatorier och rublar.	Växlar.	Redisk. obligat.		Summa.
			Redisk. växlar.	Milj. mark.	
Januari	145,9	185,0	—	10,0	340,9
Februari	145,9	185,0	—	7,5	338,4
Mars	145,8	185,0	16,5	56,4	403,7
April	125,5	235,6	46,5	61,0	468,6
Maj	125,5	235,2	48,0	87,7	496,4
Juni	125,5	235,2	37,5	66,7	464,9
Juli	125,5	230,2	19,4	45,0	420,1
Augusti	125,5	310,2	34,9	45,5	516,1
September	125,5	310,2	32,4	52,3	520,4
Oktober	130,1	280,2	53,9	63,1	527,3
November	118,8	310,2	50,4	66,6	546,0
December	86,1	342,5	51,4	57,3	537,3

Ovanstående siffror giva vid handen, att statens låntagning under år 1919 ökat Finlands Banks sedelstock med 196,4 milj. mark.

Valutan för sedelutgivning.

Emedan Finlands Bank — huvudsakligen för importen av livsmedel — varit tvungen att försälja en stor del av sina utländska valutor och då samtidigt i Banken placerats stora belopp av statens skuldförbindelser, vilka enligt nuvarande stadganden skola räknas till den s. k. sedeltäckningen, har arten och sammansättningen av den valuta, som utgör säkerhet för sedelutgivningen, i hög grad förändrats. Vid en beräkning av huru många procent de olika slagen av valuta för sedelutgivningsrätt vid slutet av varje kvartal utgjorde av dess totalbelopp, erhålles följande sammanställning:

	$31/3$	$30/6$	$30/9$	$31/12$
	$0/0$	$0/0$	$0/0$	$0/0$
Metallisk kassa (och finskt silvermynt)	3,9	3,8	3,4	3,6
Korrespondenter i utlandet, växlar, banksedlar och kuponger å utländskt mynt . . .	15,7	8,4	16,9	13,1
Obligationer å utländskt mynt . . .	36,9	34,8	31,2	14,4
Finska statsobligationer å finskt mynt	43,5	53,0	48,5	68,9
Summa	100,0	100,0	100,0	100,0

Tidvals har sålunda över hälften av sedeltäckningen utgjorts av statens förbindelser, samtidigt som metallkassan (jämfte ca $1/2$ milj. mark finskt silvermynt) icke alltid stigit ens till 4% av all valuta för sedelutgivningen. Då värdet av särskilda utländska obligationer vid 1919 års bokslut ytterligare nedskattades, uppgick den del, som finska statens skuldförbindelser utgjorde av sedeltäckningen, vid årets slut till ca 69% .

Av lätt begripliga skäl måste en sådan sedeltäckning anses otillfredsställande. Allvarligt bör sålunda strävas till rättelse härutinnan.

Sedelutgivningsrätten — ovannämnda medel jämte 200 milj. mark obetäckt sedelutgivningsrätt — har under året växlat från 1,286,948,965 mark till 1,498,768,861 mark. Den obegagnade sedelutgivningsrätten har varierat från 65,375,409 mark till 199,597,301 mark, utgörande $4,66-18,12\%$ av hela sedelutgivningsrätten.

Finlands Banks årsvinst.

Efter att under de föregående åren hava lidit stora förluster på grund av tvångskursen på rubel, de av ryska staten upptagna valutalånen samt till följd av upproret, har Finlands Bank åter vid bokslutet för år 1919

kunnat uppvisa en betydande vinst. Isynnerhet det genom försäljning av utländsk valuta erhållna agiot har tillfört Banken betydande vinster, oberoende därav, att Banken sålt sina valutor till relativt låga kurser. Av den erhållna vinsten har en del använts till nedskattning av det bokförda värdet av Banken tillhörig utländsk valuta. Efter nedskattningen utgör valutaobligationernas bokförda värde Fmk. 91,653,600: —, de å rubel lydande obligationernas Fmk. 4,667,789: 60, och de å rubel lydande kontokuranttillgodohavandenas Fmk. 21,234,149: 26, medan nominella värdet utgör: valutaobligationernas Fmk. 305,512,000: —, de å rubel lydande obligationernas rub. 28,531,715: 20 och kontokuranttillgodohavandenas rub. 124,906,768: 98. Årets vinst efter avskrivningar utgjorde Fmk. 118,115,940: 91. Av denna summa användes Fmk. 20,284,780: 90 för grundfondens höjande från Fmk. 4,715,219: 10, till vilket belopp den efter förlusterna under år 1917 hade nedgått, till det i Bankens reglemente stadgade beloppet 25 milj. mark samt Fmk. 71,891,757: 62 till den helt och hållet förbrukade reservfondens återbringande till det belopp, som den utgjorde innan den vid 1915 och 1917 års bokslut anlätades för täckande av gjorda förluster. Bankfullmäktige få värdsamt föreslå,

att Riksdagen måtte godkänna ovannämnda överföring till reservfonden.

Av vinstmedlen återstodo ytterligare till Riksdagens förfogande Fmk. 25,939,402: 39. Av denna summa har Riksdagen i innevarande års statsförslag för statsbehov anvisat 23,000,000 mark. Vidkommande det återstående beloppet, Fmk. 2,939,402: 39 anse Bankfullmäktige, att även detta borde överföras till reservfonden, och föreslå förty härmed värdsamt, att Riksdagen måtte besluta,

att den odisponerade delen av vinstmedlen, Fmk. 2,939,402: 39, måtte överföras till reservfonden.

Särskilda av Bankfullmäktige handlagda ärenden.

1 §.

Statslånet för stärkande av Finlands Banks ställning.

Medelst Riksdagens den 17 juli 1918 fattade beslut bemyndigades Regeringen att för stärkande av Finlands Banks ställning 1) i finska statens namn och under dess garanti utgiva obligationer till ett värde av 350,000,000 mark, å vilka räntan utgör $4\frac{1}{2}\%$ och annuiteten 6% och vilka i likhet med de till desamma hörande kuponger äro fria från skatter och avgifter, som nu uppbäras eller framdeles kunna varda stadgade; 2) av sagda belopp utfärda obligationer till ett värde av högst 150,000,000 mark lydande även å utländskt mynt; samt 3) överlåta i 1 och 2 punkterna nämnda obligationer till Finlands Bank på villkor, att Banken må försälja dem åt andra banker, inrättningar eller enskilda endast efter överenskommelse med Regeringen, och att av bankens vinstmedel en så stor del, som erfordras till ifrågavarande obligationers annuiteter, utan särskilt beslut av Lantdagen överföres till staten.

De obligationer, vilka i ovannämnt syfte skulle överlåtas till Finlands Bank, ställdes enligt Senatens beslut av den 10 september på den 1 oktober 1918, och ersattes, intill dess obligationerna hunne bliva färdiga, med till Finlands Bank avgivet bevis. Med stöd härav har Banken i Bankfullmäktiges berättelse för år 1918 omförmått sätt använt dessa värden till stärkande av sin ställning.

Genom ifrågavarande understödsåtgärd hade Finlands Banks ställning stärkts såtillvida, att det blivit möjligt för Banken att ersätta de lidna förlusterna. Men man antog, att lånet även på annat sätt kunde förbättra Bankens ställning. I en till Bankfullmäktige den 16 januari insänd skrivelse

framhöll Bankens Direktion, att man genom försäljning till allmänheten av ifrågavarande obligationer borde försöka minska Finlands Banks utelöpande sedelstock. Emedan privatbankerna i december hade höjt sin depositionsränta och läget å penningemarknaden även i övrigt skärpts, var det enligt Direktionens mening dock nödvändigt att, om man önskade få obligationerna salda, höja deras ränta till 6% och annuiteten till $6\frac{1}{2}\%$. Härvid hade staten anledning att förbehålla sig rätt att efter en kort tid, t. ex. efter 5 år, konvertera lånet. Även såtillvida föreslog Direktionen en ändring av lånevillkoren, att ingen del av obligationerna skulle ställas å utländskt mynt och att Finlands Banks vinstmedel icke skulle användas till erläggande av annuiteterna, utan skulle staten svara för dessa.

Med omfattande av Direktionens åsikt hemställde Bankfullmäktige i skrivelse av den 20 januari hos Statsrådet huruvida icke proposition borde till Riksdagen överlämnas om ändring av lånevillkoren på ovannämnt sätt. Med anledning härav avlät Regeringen den 8 februari till Riksdagen i ärendet en proposition, vari i övrigt Bankfullmäktiges ståndpunkt omfattades, utom att Regeringen ansåg sig kunna understödja förslaget om erläggande av obligationernas annuiteter ur statsmedel endast i den form, att så skulle ske, då Regeringen funne detta möjligt.

Riksdagen godkände propositionen i enlighet med Bankfullmäktiges förslag. Dess i ärendet den 25 februari fattade beslut innehöll, att Riksdagen, med ändring av sitt den 17 juli 1918 fattade beslut, bemyndigade Regeringen att till stärkande av Finlands Banks ställning, 1) i finska statens namn och på dess ansvar till ett belopp av 350,000,000 mark utfärda å

finskt mynt lydande obligationer, vilkas ränta kunde bestämmas ända till 6 % och annuiteten till 6 1/2 %; vilka jämte kuponger äro fria från skatter och avgifter, som för obligationer och kuponger skola erläggas, och vilka staten efter fem år är berättigad att konvertera; samt 2) försälja dem åt andra banker, inrättningar och enskilda personer endast efter därom med Regeringen träffad överenskommelse.

Då ifrågavarande obligationer ännu på hösten icke överlätits till Finlands Bank och deras räntefot icke heller vederligen blivit definitivt fastställd, anhöllo Bankfullmäktige på framställning av Direktionen i skrivelse till Finansministeriet av den 10 november om ministeriets åtgärd därhän, att obligationerna vid första tillfälle skulle överlätas till Finlands Bank. Medelst förordning av den 14 november bragte Regeringen i verkställighet Riksdagens tidigare nämnda beslut. Räntefoten fastställdes definitivt till 6 % och annuiteten till 6 1/2 %. Obligationerna hunno dock icke bliva färdiga före utgången av året. De överlätos till Finlands Bank i början av år 1920.

2 §.

Finlands Banks utländska ombud.

Tidigare har Finlands Bank i Norge haft tre ombud, nämligen Norges Bank, Andrensens Bank A/S och Centralbanken för Norge. I skrivelse till Bankfullmäktige av den 13 februari, meddelade Direktionen att jämväl Den Norske Handelsbank erbjudit sig att bliva Finlands Banks ombud. Emedan de av banken erbjudna villkoren voro fördelaktiga och banken solid, beslöto Bankfullmäktige på förslag av Direktionen godkänna Den Norske Handelsbank såsom Finlands Banks ombud.

3 §.

Åtgärder, som angå enskilda personers förbindelser till Banken.

År 1919 hava Bankfullmäktige behandlat två ansökningar om ackord, beträffande

vilka redogörelse ingår i de vid sammanträdena den 27 januari och 27 februari förda protokollen.

På framställning av Bankens direktion hava Bankfullmäktige förordnat, att särskilda redan tidigare såsom osäkra antecknade fordringar, å vilka intet mera kan inflyta, utgörande sammanlagt 276,923 mark 86 penni skola ur räkenskaperna avföras.

4 §.

Revisionen av Finlands Bank.

Den i Finlands Banks reglemente påbjudna revisionen för år 1918 hava de vid 1917 års senare lantdag valda revisorerna handlanden Frithiof Tikanoja och folkskolläraren Juho Pekka Kokko samt revisors-suppleanterna lantbruksrådet Erkki Pullinen och agronomen Eero Hahl på kallelse av Bankfullmäktige verkställt under tiden mellan den 17 mars och 3 april. I enlighet med revisorernas tillstyrkan och med stöd av stadgandena härom i Bankens reglemente hava Bankfullmäktige å Lantdagens vägnar meddelat Bankdirektionen ansvarsfrihet för Bankens förvaltning under år 1918.

5 §.

Granskning av Bankens lånerörelse.

Bankfullmäktige hava med stöd av Bankens böcker och räkenskaper samt från filialkontoren inkomna rapporter för varje månad verkställt sådan granskning av Bankens rörelse och utlåning, som i 4 § av den för Bankfullmäktige utfärdade instruktionen stadgas. Därjämte hava Bankfullmäktige granskat Direktionens protokoll.

6 §.

*Inventeringar.**a) i huvudkontoret.*

Jämlikt stadgandet i § 40 av Bankens reglemente hava Bankfullmäktige verkställt inventering av huvudkontorets kassavalv och samtliga fonder ävensom låne- och sä-

7 §.

Åtgärder angående bankens fastigheter.

Med anledning av att den av Bankens sedeltryckeri disponerade lokalen på grund av att dess maskiner ökats krävde utvidgning, berättigade Bankfullmäktige den 27 februari Direktionen att för nämnda ändamål använda högst 60,000 mark.

För ändringar och reparationer i Bankens gård i Jyväskylä beviljade Bankfullmäktige den 29 augusti 145,000 mark.

Samma dag beviljade Bankfullmäktige för reparationsarbeten i Bankens gård i Tammerfors 5,675 mark.

Den 8 september beviljade Bankfullmäktige för rivning av sedelbränningsugnen, som blivit obrukbar, samt för uppförande av en ny 13,950 mark ävensom för reparationsarbeten i övervakmästarens bostad 3,622 mark 50 penni.

8 §.

Antagande av extra tjänstemän vid Banken.

På Direktionens framställning hemställde Bankfullmäktige i skrivelse av den 27 januari till Bankutskottets prövning, huruvida icke framställning till Riksdagen borde göras om inrättande av en statistikerbefattning vid Finlands bank. På framställning av Bankutskottet beslöt Riksdagen den 25 februari, att en statistikerbefattning skulle inrättas vid Finlands Bank, samt berättigade Bankfullmäktige att för avlönande av denna funktionär använda årligen 18,000 mark. Dock var Riksdagen av den mening, att tillsvidare och intill dess erfarenhet vunnits därom, huru den föreslagna statistikerbefattningen kommer att motsvara sitt ändamål, ifrågavarande befattning endast borde erhålla en provisorisk karaktär.

På grund av den alltjämt ökade växelkassarörelsen vid kontoret i Tammerfors beslöto Bankfullmäktige den 7 maj på framställning av Direktionen, att vid nämnda

kerhetshandlingar samt depositioner den 8, 9 och 29 september, den 1, 2, 7 och 18 oktober, den 30 december 1919 och den 3 januari 1920. De vid sagda inventeringar konstaterade resultaten, vilka delgivits Direktionen, hava varit med Bankens böcker överensstämmande.

b) i avdelningskontoren.

Beträffande Bankens avdelningskontor hava Bankfullmäktige, på samma gång förordnande för de av Fullmäktige utsedde diskontledamöterna utfärdats, jämväl anmodat desse att en gång i månaden, å tider, som de själva funne för gott att i varje fall särskilt bestämma, verkställa föreskrivna inventeringar av kontoren.

Dessutom hava inventeringar förrättats av:

T. f. bankdirektören Broberg:

vid kontoret i Abo den 22 och 23 april;

Bankdirektör Basilier:

vid kontoret i Jyväskylä den 23 augusti;

vid kontoret i Kuopio den 16 och 17 september;

T. f. bankdirektören Broberg:

vid kontoret i Kotka den 11 oktober;

vid kontoret i Vasa den 25 oktober;

vid kontoret i Uleåborg den 27 oktober;

vid kontoret i Tammerfors den 22 november;

vid kontoret i Tavastehus den 24 november;

vid kontoret i Viborg den 10 och 11 december;

vid kontoret i Joensuu den 12 december;

vid kontoret i Sordavala den 13 december;

Bankdirektören Basilier:

vid kontoret i St. Michel den 19 december;

T. f. bankdirektören Broberg:

vid kontoret i Björneborg den 29 och 30 december.

Över dessa inventeringar hava detaljerade berättelser förelegat till Bankfullmäktiges påseende.

kontor från maj månads början tillsvidare skulle anställas ett extra växelkassabiträde, vars arvode faställdes till 350 mark i månaden.

9 §.

Kassörernas handkassar.

Till följd av den ökade kassarörelsen beslöto Bankfullmäktige den 22 juli, att det högsta belopp, vartill kassörens vid kontoret i Kuopio handkassa får stiga, skulle höjas från 75,000 mark till 100,000 mark.

Likaså höjdes den 10 oktober handkassans vid kontoret i Sordavala högsta belopp från 100,000 mark till 125,000 mark.

10 §.

Präglingen av skiljemynt.

Den 12 juni ingingo Bankfullmäktige till Finansministeriet med en framställning om, att för Finlands Banks räkning skulle präglas 200,000 mark i 10 pennis och 200,000 mark i 5 pennis mynt, vilket genom ministeriets försorg även sedermera skatt.

Emedan bankens kopparmyntsförråd det oaktat på hösten höll på att taga slut, präglades på Bankfullmäktiges framställning av den 29 oktober åter 200,000 mark i 10 pennis och 200,000 mark i 5 pennis mynt.

11 §.

Tiden för bankens öppenhållande.

Från och med september 1918 förlängdes tiden för öppenhållande av Bankens huvudkontor sålunda, att kontoret skulle öppnas en halv timme tidigare och stängas en halv timme senare än förut, så att tiden för öppenhållandet blev kl. $\frac{1}{2}$ 11— $\frac{1}{2}$ 4. Enär privatbankerna börja sitt arbete redan kl. $\frac{1}{2}$ 10 beslöto Bankfullmäktige på Direktionens framställning, att från början av mars Bankens huvudkontor skulle öppnas en halv timme tidigare eller kl. 10. Beträffande sommarmånaderna beslöto Bankfullmäktige senare, att under juni, juli och

augusti huvudkontoret skulle hållas öppet kl. 10—3, såsom fallet även är med privatbankerna. Samtidigt befullmäktigades Direktionen att meddela filialkontoren rätt att ordna sitt öppenhållande sommartid i överensstämmelse med privatbankernas på vederbörande ort.

12 §.

Direktionen.

Med den rätt den Bankfullmäktige enligt Finlands Banks reglemente tillkommer att bevilja Direktionens ledamöter tjänstledighet under högst två månader, beviljade Bankfullmäktige bankdirektören Jalo Järnefelt på grund av sjukdom tjänstledighet från den 3 mars till utgången av april månad, vilken tjänstledighet genom Statsrådets beslut förlängdes att gälla intill utgången av maj månad. På grund av fortsatt sjuklighet anhöll bankdirektör Järnefelt efter sin sommarssemester om tjänstledighet under sex månader, räknat från den 16 juli, vilken Statsrådet beviljade honom.

Under bankdirektör Järnefelts tjänstledighet har på förordnande av Bankfullmäktige befattningen såsom lagfaren ledamot av direktionen handhåfts först av Bankens sekreterare, vicehäradshövdingen Valter Sahlstein samt under augusti av kommissarien vid Bankens kontor i Viborg, vicehäradshövdingen Max Sabelli. Sedan bankdirektören Järnefelt beviljats ovannämnda sex månaders tjänstledighet, förordnade Statsrådet den 12 september på Bankfullmäktiges framställning juriskandidaten Ernst Grästen att under tiden tjänstgöra som ledamot av Direktionen.

13 §.

Bankkommissariebefattningarna.

Efter det bankkommissariebefattningen vid kontoret i Joensuu sedan förre innehavaren M. O. Nylander den 26 februari erhållit ansökt avsked från tjänsten varit

lediganslagen, uppförde Direktionen på förslag till återbesättande av tjänsten i första rummet förre kassören vid kontoret i Petersburg major Arthur Fredrik Blomqvist, i andra rummet förre kassören vid kontoret i Kuopio Antti Sarvi och i tredje rummet kassören vid kontoret i St. Michel Kaarlo Johannes Jauhiainen. Bankfullmäktige beslöto vid sammanträde den 29 augusti omfatta Direktionens förslag, i enlighet varmed genom Statsrådets beslut av den 4 september major Blomqvist utnämndes till tjänsten.

Sedan bankkommissariebefattningen vid kontoret i St. Michel efter förre innehavarens K. G. Åkessons frånfalle den 24 juli varit lediganslagen, uppförde Direktionen på förslag till tjänstens återbesättande i första rummet kassören vid kontoret i Åbo kaptenen Rudolf Georg Gideon Bäckman, i andra rummet bankkommissarien vid kontoret i Joensuu majoren Arthur Fredrik Blomqvist och i tredje rummet kassören vid kontoret i Björneborg Edvard Gulin. Vid sammanträde den 10 oktober beslöto Bankfullmäktige omfatta Direktionens förslag, i enlighet varmed Statsrådet den 23 i samma månad utnämnde kapten Bäckman till tjänsten.

14 §.

Diskontkommittéerna.

Sedan suppleanten i diskontkommittén vid Kuopio kontor prokuristen Reino Brunila bortflyttat från orten och förty avgått från ledamotskap i diskontkommittén, förordnade Bankfullmäktige den 7 maj på Direktionens förslag till suppleant i diskontkommittén vid sagda kontor intill årets slut länelantmätaren Pekka Juho Rinainen.

Sedan suppleanten i diskontkommittén vid kontoret i Viborg direktör Elis Sirelius blivit vald till ledamot i Savo-Karjalan Osakepankkis förvaltningsråd och han därför önskat avgå från ledamotskapet i

diskontkommittén, beslöto Bankfullmäktige den 22 juli befria direktör Sirelius från hans befattning i Finlands Banks tjänst samt i enlighet med Direktionens framställning förordna direktör Ernst Hämäläinen att till utgången av året vara suppleant i diskontkommittén vid sagda kontor.

För år 1920 hava Bankfullmäktige den 1 december utsett till ledamöter och suppleanter i diskontkommittéerna vid Bankens avdelningskontor följande personer:

i *Tavastehus* till ledamöter ingenjören Johan Henrik Holmén och kommerserådet Anders Gustaf Skogster samt till suppleanter förre landsssekreteraren Karl Uno Chydenius och handlanden Johan Verner Fredriksson;

i *Joensuu* till ledamöter äldre lektorn Aaro Markkanen och borgmästaren Tauno Edvard Berner samt till suppleanter affärsmännen Niilo Suihko och Karl Henrik Eliel Porthan;

i *Jyväskylä* till ledamöter verkställande direktören Hugo Vilhelm Parviainen och borgmästaren Hjalmar Hugo Ossian Hollmérus samt till suppleanter apotekarene Frans Johan Lorentz Spolander och Eugen Mansnerus;

i *Kotka* till ledamöter handlanden Erik Emil Saxell och affärsmannen Arthur Jakob Lemke samt till suppleanter borgmästaren Atte Mönkö och lantmätaren Gunnar Bäckström;

i *Kuopio* till ledamöter häradshövdingen Frans Oskar Möller och fabrikanten Johan Fredrik Dahlström samt till suppleanter vicehäradshövdingen Ukko Emil Hjalmar Andersin och sakköraren, ingenjören Pekka Juho Rinainen;

i *St. Michel* till ledamöter kommerserådet Carl Fredrik Pöndinen och förre trafikinspektören August Fredrik Granfelt samt till suppleanter majoren Voldemar Winter och depotföreståndaren Edvin Alléen;

i *Uleåborg* till ledamöter kommerserådet Frans Adolf Riekki och vicekonsuln Torsten Lundberg samt till suppleanter handlanden Herman Andersson och vicekonsuln Hjalmar Isak Åström;

i *Björneborg* till ledamöter kontorschefen Claes von Rehausen och bergsrådet Fritz August Jusélius samt till suppleanter kamreraren Johan Leinberg och handlande Johan Odert Rosengren;

i *Sordavala* till ledamöter förre häradshövdingen Karl Gustaf Berg och handlanden Ossian Evert Kivinen samt till suppleanter affärsmannen Alexander Johan Nissin och handlanden Tuomas Nissinen;

i *Tammerfors* till ledamöter kommerserådet Fabian Klingendahl och justitierådsmannen Kaarlo Haljala samt till suppleanter fabrikanten Johan Niklas Salminen och handlanden Anton Hahl;

i *Åbo* till ledamöter politierådsmannen Ernst Petter Johan Thomé och handlanden Evert Wilhelm Nylund samt till suppleanter kaptenen friherre Rolf Maximilian Carpelan och direktör Sigurd B. Blomqvist;

i *Vasa* till ledamöter borgmästaren Ivar Wilhelm Hasselblatt och kommerserådet Tuomas Laurell samt till suppleanter vicekonsuln Lennart Backman och vicehäradshövdingen Henrik Johannes Boström; samt

i *Viborg* till ledamöter konsularagenten Carl Edvin Ekström och handlanden Paul Sergejeff samt till suppleanter justitieborgmästaren Paul Jakob Immanuel Wiklund och direktören Ernst Hämäläinen.

15 §.

Ledamöternas i diskontkommittéerna arvoden.

Ledamöternas av diskontkommittéerna arvoden, vilka tidigare varit 7 mark om dagen i Viborg samt 5 mark annorstädes, höjdes av Bankfullmäktige vid sammanträde den 10 december till 10 mark om dagen vid samtliga kontor, räknat från ingången av år 1920.

*Särskilda anslag.**a) Anslaget för beredande av semesterledighet.*

För avlöande av vikarier åt tjänstemän, vilka åtnjuta semesterledighet, beviljade Bankfullmäktige vid sitt sammanträde den 20 maj för huvudkontoret 20,300 mark och för avdelningskontoren 21,800 mark.

b) Pensioner.

Med anledning av att penningräknaren vid kontoret i Petersburg Nikolai Sasonoff på grund av kontorets stängning förlorat sin tjänst, beviljade Bankfullmäktige den 7 jan. på framställning av Direktionen och med stöd av slutmomentet i 63 § av Bankens reglemente åt honom ett årligt understöd av 3,000 mark, räknat från den 1 december 1918.

Åt bankkommisarien vid kontoret i Joensuu Mats Ossian Nylander, som på anhållan den 26 mars erhållit avsked från tjänsten, beviljade Bankfullmäktige den 5 april i enlighet med reglementet en årlig pension av 4,000 mark.

Åt yngre bokhållaren vid Bankens huvudkontor Einar Calamnius, som på anhållan erhållit avsked från tjänsten, beviljade Bankfullmäktige den 12 juni en reglements-enlig årlig pension om 800 mark.

Åt yngre bokhållaren vid Bankens huvudkontor Uno Wilhelm Nyman, som på anhållan erhållit avsked från tjänsten, beviljade Bankfullmäktige den 22 juli en reglements-enlig pension av 800 mark om året.

Diskretionsmedlen.

Sedan gårdskarlen vid Bankens gård i Viborg A. Väisänen avlidit och hans familj råkat i fullkomligt utblottat tillstånd, beviljade Bankfullmäktige den 8 september hans änka Olga Väisänen ett understöd av 900 mark i ett för allt.

d) Understöd åt genom upproret lidande.

Åt änkefru Selma Gummerus, som hade anhållit om understöd ur Finlands Banks medel på den grund, att hennes man, kassören vid kontoret i Tavastehus Henrik Gummerus under försök att avlägsna sig från Tavastehus stad och därigenom förhindra de upproriskes tillträde till Bankens valv, hade råkat i de upproriskes händer och blivit mördad, beviljade Bankfullmäktige den 1 februari ett understöd av 600 mark, samt likaså åt hennes två barn 600 mark åt vardera intill dess de uppnå myndig ålder. På grund av ny ansökan höjde Bankfullmäktige den 23 dec. de åt änkefru Gummerus barn beviljade understöden till 1,200 mark om året, räknat från början av december år 1919.

e) Expensemedlen.

Den fortsatta prisstegringen hade till följd, att de åt Finlands Banks avdelningskontor för år 1919 beviljade expensemedlen vid nästan alla kontor visat sig otillräckliga. Fördenskull beslöt Bankfullmäktige på Direktionens framställning den 10 december, att ifrågavarande anslag vid de olika kontoren skulle höjas med följande belopp: vid kontoret i Åbo 2,000:—, i Vasa 1,800:—, i Viborg 1,500:—, i Sordavala 1,100:—, i Joensuu 1,000:—, i St. Michel 800:— och i Tavastehus 500:— mark.

För år 1920 beviljade Bankfullmäktige samma dag de olika kontoren följande anslag att användas såsom expensemedel: kontoret i Viborg 7,700:—, i Åbo 5,000:—, i Vaasa 4,800:—, i Sordavala 4,600:—, i Uleåborg och Tammerfors vardera 3,500:—, i Kuopio och Tavastehus vardera 3,000:—, i Björneborg och Joensuu vardera 2,500:—, i St. Michel och Kotka vardera 2,000:— och kontoret i Jyväskylä 1,800 mark.

Extra anslag av 100,000 mark.

Det årliga anslag av 100,000 mark, som Lantdagen anvisat för förbättrande av Finlands Banks tjänstemäns och betjäntes ekonomiska läge samt för bestridande av andra möjligen påkallade förvaltningsutgifter, har under redogörelseåret enligt Bankfullmäktiges anvisning i sin helhet använts i huvudsak till förbättrande av funktionärernas avlöningar samt för avlöande av extra biträden, vaktmästare, gårdskarlar och nattvakter.

Ersättningarna för tjänsteresor.

På Direktionens framställning hade Bankfullmäktige den 4 december 1918 höjt det enligt resereglementet Finlands Banks funktionärer tillkommande dagtraktamentet och ersättningen för transport av effekter med 200 % av deras ursprungliga belopp. Emedan denna förhöjning icke motsvarade den därefter skedda prisstegringen förordnade Bankfullmäktige den 10 oktober, att nämnda ersättningar från och med den 1 oktober skulle höjas med 400 % av de i resereglementet stadgade beloppen.

Upprättandet av ny stat för Finlands Bank.

Den senast vid Bankfullmäktiges sammanträde den 4 december 1911 upptagna och då bordlagda frågan om ny stat för Finlands Bank blev år 1919 ånyo föremål för behandling i följd därav att Direktionen, med hänvisning till personalens vid Banken svåra ekonomiska läge och den omständigheten att de bästa arbetskrafterna begynt övergå från Banken till andra verksamhetsområden, i skrivelse av den 25 oktober till Bankfullmäktige inkom med förnyad framställning om upprättande av ny stat.

Efter att vid flere sammanträden hava behandlat sagda framställning fattade Bankfullmäktige den 3 december beslutet, att ifrågavarande ärende icke heller ännu var moget för avgörande. För närvarande, då ingen fast värdemätare existerar, ansågs det vara skäl att såvitt möjligt undvika fastställande av ny stat. Jämväl ifrågasattes, huruvida det var riktigt att omreglera de i Finlands Banks tjänst anställda personernas avlöningsförhållanden utan samtidig utredning därom, vilka reformer Bankens reglemente krävde med avseende å tjänsternas omreglering, tjänstemännens kompetensvillkor, sättet för deras anställande och entledigande samt deras rätt till pension m. fl. dylika frågor, hvilka borde lösas särskilt med beaktande av den synpunkten, att Finlands Bank kunde motsvara sitt ändamål såsom på en gång en affärs- och en statsinrättning. Då den ifrågasatta ändringen av staten sålunda visade sig vara till den grad omfattande att den såväl i sakligt som i juridiskt avseende krävde sådan beredning, att denna icke på en alltför kort tid kunde åstadkommas, beslöto Bankfullmäktige uppskjuta ärendets avgörande intill dess ovan nämnda utredning hade hunnit införskaffas.

För de åtgärder, till vilka Bankfullmäktige samtidigt skredo för förbättrande av personalens vid Banken avlöningsförhållanden, redogöres i det följande.

20 §.

Dyrtidstilläggen.

Den 6 december 1918 hade Lantdagen till Bankfullmäktiges disposition anvisat ett månatligt anslag av 100,000 mark för beviljande av dyrtidstillägg åt i Finlands Banks tjänst anställda personer. Av detta anslag hava dyrtidstillägg utgivits enligt en skala, i vilken beaktats avlöningskategorier, familjeförhållanden och de olika levnadsomkostnaderna på olika orter. Då enligt denna skala anslaget i dess hel-

het icke blev disponerat och då personalens ekonomiska ställning fortfarande var svår, beviljade Bankfullmäktige på Direktionens framställning den 12 juni Direktionen rätt att av ifrågavarande anslag under juni månad åt Bankens personal utöver de ordinarie dyrtidstilläggen utbetala ett tilläggsbidrag, motsvarande envars därförinnan under två månader uppburna dyrtidstillägg. Då av anslaget jämväl vid årets slut en del var odisponerad och levnadsomkostnaderna avsevärt stigit, beslöto Bankfullmäktige den 5 december åter åt Bankens personal utbetala ett liknande tilläggsbidrag, jämväl motsvarande två månaders dyrtidstillägg.

Samtidigt som Bankfullmäktige den 3 december beslöto att frågan om fastställande av ny stat för Finlands Bank skulle uppskjutas, uppmanade Bankfullmäktige Direktionen att till Bankfullmäktige inkomma med framställning därom, huru stora anslag tillsvidare borde utverkas för att användas såväl till nödiga dyrtidstillägg för Bankens personal som till förbättring av de pensioner, vilka åtnjutas av emeriti vid Banken. Omfattande Direktionens med anledning härav framställda förslag anhöllo Bankfullmäktige i skrivelse av den 10 december att Bankutskottet ville till Riksdagen ingå med motsvarande framställning. I överensstämmelse med Bankutskottets förslag beslöt Riksdagen den 17 december att från ingången av år 1920 tillsvidare ur Finlands Banks medel årligen bevilja följande anslag: 1) 155,000 mark utöver vad i årsstaten anvisats för avlöning av extra biträden vid Finlands Bank; 2) 400,000 mark som dyrtidstillägg till i Finlands Banks tjänst anställda personers avlöning, utöver de för detta ändamål tidigare beviljade medel; och 3) 300,000 mark till beviljande av personliga lönetillägg åt i Finlands Banks tjänst anställda personer; varförutom Bankfullmäktige tillsvidare be-

myndigades att, utöver de åt Finlands Banks pensionsberättigade tjänstemän och betjänte utgivna och främdeles utgående pensioner, i dyrtidstillägg bevilja högst 100 procent av pensionens belopp.

Med stöd av detta Riksdagens beslut fastställde Bankfullmäktige den 23 december de dyrtidstillägg, vilka från ingången av år 1920 skola utbetalas åt Finlands Banks pensionstagare med fulla tjänsteår samt den 24 december motsvarande dyrtidstillägg för löntagarne. Fattandet av beslutet om beviljande av personella lönetillägg uppsköts till följande år.

21 §.

Bankfullmäktiges arvode.

Med anledning av en av Bankutskottet på initiativ av Bankfullmäktige gjord framställning beslöt Riksdagen den 17 december, att ur Finlands Banks medel från ingången av år 1920 tillsvidare skall erläggas åt de bankfullmäktige, vilka erhålla arvode för sammanträde, samt åt bankfullmäktiges suppleanter, utöver dem enligt instruktionen tillkommande arvode, åt de i Helsingfors bosatta bankfullmäktige 40 mark och åt suppleanterna 45 mark samt åt annorstädes bosatta såväl bankfullmäktige som suppleanter 40 mark för sammanträde.

22 §.

Bankfullmäktiges tjänstgöring.

Av Bankfullmäktige voro 1919 i tur att avgå, bland de tre fullmäktige, vilka det åligger att deltaga i alla å fullmäktige ankommande ärenden, jordbrukaren Jaakko Mäki samt bland de tre, vilka det åligger att deltaga i avgörandet av de ärenden, som ankomma å alla bankfullmäktige gemensamt, tidningsredaktören Evert Johan Valdemar Huttunen. Dessutom avgick från befattningen såsom bankfullmäktig statsrådet, friherre Ernst Gustaf Palmén,

som senast år 1917 blivit vald till bankfullmäktig att deltaga i alla å fullmäktige ankommande ärenden.

Vid den 11 juni 1919 av Riksdagen förtättat val av bankfullmäktige och revisorer samt deras suppleanter utsågos:

till *bankfullmäktige* att deltaga i alla å fullmäktige ankommande ärenden, verkställande direktören Väinö Alfred Tanner och filosofiedoktorn Ernst Fredrik Nevanlinna, den före för tre och den senare för ett år;

till *bankfullmäktig*, att deltaga i de ärenden, vilkas avgörande ankommer å alla bankfullmäktige gemensamt, ekonomen Kaarlo Richard Heinonen.

till *suppleanter för bankfullmäktige*:

till *första suppleant*: direktören Wilhelm Alexander Lavonius;

till *andre suppleant*: lantbrukaren Oskari Lahdensuo;

till *tredje suppleant*: referendariesekreteraren Akseli August Listo;

till *fjärde suppleant*: direktören Axel Palmgren;

till *femte suppleant*: juriskandidaten Lauri af Heurlin och

till *sjätte suppleant*: direktören Toivo Salmio;

till *Finlands Banks revisorer*:

bankdirektören, juriskandidaten Kaarlo Kustaa Kaira,

folkskolläraren Juho Pekka Kokko, lantbruksrådet Erkki Pullinen och filosofi magistern Hugo Robert Väinö Wuolijoki;

till *revisorssuppleanter*:

till *första suppleant*: lantbruksrådet Karl Wilhelm Bruncrona;

till *andra suppleant*: redaktören Artturi Aalto;

till *tredje suppleant*: bankkontorsföreståndaren, agronomen Väinö Selander samt

till *fjärde suppleant*: juriskandidaten Risto Heikki Ryti.

I. Finlands Banks ställning

AKTIVA.			
Valuta för sedelutgifning.			
Metallisk kassa:			
Finskt guldmynt	28,555,050 —		
Utländskt guldmynt	13,595,028 44		
Omyntadt guld	511,131 46	42,661,209 90	
Finskt silfvermynt		536,158 —	
Finska statsobligationer å finskt mynt		427,069,205 —	
Obligationer å utländskt mynt		406,773,450 14	
Korrespondenter i utlandet		355,064,354 32	
Banksedlar och kuponger å utländskt mynt		164,118 48	
Vexlar å utländskt mynt		711,566 —	1,232,980,061 84
Inhemsk utlåning.			
Vexlar å finskt mynt		45,142,610 53	
Hypotekslån		23,321,650 80	
Kassakreditiv		12,646,028 02	81,110,289 35
Öfriga tillgångar.			
Obligationer i Tyskland		10,391,241 99	
Korrespondenter i Tyskland		21,918,974 69	
Omyntadt silfver		15,256 38	
Finskt kopparmynt		81,838 12	
Obligationer å finskt mynt		6,062,913 50	
Diverse räkningar		50,346 60	
Saldo af upplupna räntor		659,022 75	
Bankfastigheter	3,378,268 12		
Inventarier	100 —	3,378,368 12	42,557,962 15
Fmk			1,356,648,313 34

ultimo December 1918.

PASSIVA.			
Vid anfordran betalbara förbindelser.			
Utelöpande sedlar		1,156,196,102 —	
„ postremissvexlar	6,375,367 89		
„ invisningar på kontoret i Petrograd	54,352 17	6,429,720 06	
Upp- och afskrifningsräkn. med statsverket	60,445,709 41		
„ „ „ „ andra	108,615,404 97	169,061,114 38	
Inkassovexlar	156,535 43		
Korrespondenter i utlandet	11,278,020 31		
Diverse räkningar	8,811,602 06	20,246,157 80	1,351,933,094 24
Grundfond			4,715,219 10
Valuta för sedelutgifning 1,232,980,061 84 Derutöfver eger banken utgifva sedlar för 200,000,000 — 1,432,980,061 84 Afgår: ofvan specificerade avista förbindelser 1,351,933,094 24 Å beviljade kassakreditiv inestående 16,415,471 98 1,368,348,566 22 Obegagnad sedelutgifningsrätt Fmk 64,681,495 62			
Fmk			1,356,648,313 34

II. Finlands Banks ställning

AKTIVA.			
Valuta för sedelutgifning.			
Metallisk kassa:			
Finskt guldmynt	28,555,070	—	
Utländskt guldmynt	13,595,997	70	
Omyntadt guld	477,089	27	
Guld hos myntverket	386	12	42,628,543 09
Finskt silfvermynt			535,657 50
Finska statsobligationer å finskt mynt			823,405,561 77
Obligationer å utländskt mynt			171,914,102 84
Korrespondenter i utlandet			74,553,805 50
Banksedlar och kuponger å utländskt mynt			357,561 37
Vexlar å utländskt mynt			81,735,193 01
			1,195,130,425 08
Inhemsk utlåning			
Vexlar å finskt mynt			158,632,464 30
Hypotekslån			31,666,719 38
Kassakreditiv			1,787,845 77
			192,087,029 45
Öfriga tillgångar.			
Omyntadt silfver			25,029 84
Finskt kopparmynt			68,199 67
Obligationer å finskt mynt			6,627,269 50
Diverse räkningar			40,014 —
Saldo af upplupna räntor			573,891 60
Bankfastigheter	3,378,268	12	
Inventarier	100	—	3,378,368 12
			10,712,772 73
Fmk			1,397,930,227 26

ultimo December 1919.

PASSIVA.			
Vid anfordran betalbara förbindelser.			
Utelöpande sedlar			1,123,942,801 —
” postremissvexlar	6,607,008	65	
” invisningar på kontoret i Petrograd	51,365	17	6,658,373 82
Upp- och afskrifningsräkn. med statsverket	6,077,984	34	
” ” ” ” ” andra	117,030,619	96	123,108,604 30
Inkassovexlar	684,508	46	
Statslåncannuiter	27,082	50	
Korrespondenter i utlandet	8,308,356	28	
Diverse räkningar	12,369,340	89	21,389,288 13
			1,275,099,067 25
Grundfond			25,000,000 —
Reservfond	68,513,389	50	
Värdet af bankfastigheter och inventarier	3,378,368	12	71,891,757 62
			96,891,757 62
Vinstmedel:			
Odisponerade			25,939,402 39
Valuta för sedelutgifning	1,195,130,425	08	
Derutöfver eger Banken utgifva sedlar för	200,000,000	—	1,395,130,425 08
Afgår: ofvan specificerade avista förbindelser	1,275,099,067	25	
A beviljade kassakreditiv inestående	1,079,154	23	1,276,178,221 48
Obegagnad sedelutgifts rätt	Fmk	118,952,203	60
Fmk			1,397,930,227 26

III. Tablå utvisande Finlands Banks ställning vid utgången af
hvarje kvartal åren 1918—1919.

AKTIVA.

År.	Dag.	Månad.	Valuta för sedelutgifning.							Öfriga tillgångar.
			Guld.	Finskt silvermynt.	Utländska valutor.	Finska statsobligationer å finskt mynt.	Summa valuta för sedelutgifning.	Inhemsk utlåning.		
1917	31	December	42,629,209	813,551	901,050,497	—	944,493,257	45,785,207	45,560,284	
1918	30	Mars	42,634,365	949,401	906,353,100	102,400,553	1,052,337,419	52,991,161	42,674,078	
"	30	Juni	42,672,816	1,200,533	902,581,019	116,444,953	1,062,899,321	53,371,622	42,553,484	
"	30	September	42,662,935	828,201	873,940,575	160,831,320	1,078,263,031	65,417,529	42,621,066	
"	31	December	42,661,210	536,158	762,713,489	427,069,205	1,232,980,062	81,110,289	42,557,962	
1919	31	Mars	42,653,258	532,798	576,130,845	476,274,205	1,095,591,106	90,348,348	41,927,716	
"	30	Juni	42,645,312	532,818	489,227,515	599,887,631	1,132,293,276	84,875,204	9,541,008	
"	30	September	42,640,155	533,788	608,605,543	613,211,603	1,264,991,089	98,738,160	9,548,443	
"	31	December	42,628,543	535,657	328,560,663	823,405,562	1,195,130,425	192,087,029	10,712,773	

PASSIVA.

År.	Dag.	Månad.	Vid anfordran betalbara förbindelser.					Grund- och reservfonder.	Vinstmedel.
			Utelöpande sedlar.	Utelöpande postrenssexlar och inlåningar på kontoret i Petrograd.	Upp- och afskrivningsräkning.	Inkasovexlar, statslånemittler, utl. konrespondenter och diverse räkningar.	Summa sedelstock.		
1917	31	December	764,485,158	3,350,745	247,845,201	15,442,425	1,031,123,529	4,715,219	—
1918	30	Mars	943,048,848	7,315,344	176,149,525	16,773,722	1,143,287,439	4,715,219	—
"	30	Juni	930,258,194	10,547,579	196,744,841	10,341,994	1,147,892,608	4,715,219	6,216,599
"	30	September	1,033,346,136	7,535,963	105,964,153	22,722,391	1,169,568,643	4,715,219	12,017,764
"	31	December	1,156,196,102	6,429,720	169,061,114	20,246,158	1,351,933,094	4,715,219	—
1919	31	Mars	1,101,758,125	3,326,013	71,876,452	25,493,691	1,202,454,281	4,715,219	20,697,670
"	30	Juni	1,015,545,205	3,750,530	97,809,833	29,982,409	1,147,087,977	4,715,219	74,906,292
"	30	September	1,015,637,633	3,226,375	238,712,053	23,147,202	1,280,723,263	4,715,219	87,839,210
"	31	December	1,123,942,801	6,658,374	123,108,604	21,389,288	1,275,099,067	96,891,758	25,939,402

IV. Tablå öfver bankens obegagnade sedelutgifningsrätt vid utgången af hvarje manad åren 1918—1919.

		Bankens hela sedel- utgifnings- rätt.	Summa sedelstock.	Innestående å beviljade kassakre- ditiv.	Obegagnad sedelutgif- ningsrätt.
		<i>Fin.</i>	<i>Fin.</i>	<i>Fin.</i>	<i>Fin.</i>
År 1917	ultimo December . . .	1,144,493,257	1,031,123,529	1,859,155	111,510,573
" 1918	" Januari	1,153,731,273	1,039,079,183	3,013,904	111,638,186
" "	" Februari	1,229,548,494	1,120,176,372	2,700,474	106,671,648
" "	" Mars	1,252,337,419	1,143,287,439	2,616,952	106,433,028
" "	" April	1,271,813,229	1,163,162,056	2,476,740	106,174,433
" "	" Maj	1,270,001,553	1,157,190,689	1,250,211	111,560,653
" "	" Juni	1,262,899,321	1,147,892,608	1,398,496	113,608,217
" "	" Juli	1,255,904,368	1,143,863,919	1,211,604	110,828,845
" "	" Augusti	1,275,062,490	1,162,497,423	3,434,382	109,130,685
" "	" September	1,278,263,031	1,169,568,643	4,075,555	104,618,833
" "	" Oktober	1,327,454,421	1,232,166,095	4,229,757	91,058,569
" "	" November	1,401,331,110	1,296,436,924	14,804,812	90,089,374
" "	" December	1,432,980,062	1,351,933,094	16,415,472	64,631,496
" 1919	" Januari	1,391,741,285	1,293,323,182	15,213,586	83,204,517
" "	" Februari	1,335,229,032	1,233,071,253	15,242,532	86,915,247
" "	" Mars	1,295,591,106	1,202,454,281	16,013,374	77,123,451
" "	" April	1,341,197,584	1,180,938,065	14,482,080	145,777,439
" "	" Maj	1,333,212,342	1,165,398,242	13,803,415	154,010,685
" "	" Juni	1,332,293,276	1,147,087,977	9,737,892	175,467,407
" "	" Juli	1,286,948,965	1,091,047,739	1,560,896	194,340,330
" "	" Augusti	1,428,914,520	1,232,746,469	1,829,379	194,338,672
" "	" September	1,464,991,089	1,280,723,263	1,627,163	182,640,663
" "	" Oktober	1,379,049,478	1,233,236,824	1,673,545	144,139,109
" "	" November	1,398,423,955	1,279,338,123	795,173	118,290,659
" "	" December	1,395,130,425	1,275,099,067	1,079,154	118,952,204

V. Bankens kassabestand vid utgången af åren 1918—1919.

	Ultimo Dec. 1918.	Ultimo Dec. 1919.
Finskt guldmünt	28,555,050: —	28,555,070: —
Utländskt guldmünt	13,595,028: 44	13,595,997: 70
Omyntadt guld	511,131: 46	477,089: 27
" silfver	15,256: 38	25,029: 84
Finskt silfvermynt	536,158: —	535,657: 50
" kopparmynt	81,838: 12	68,199: 67
Banksedlar och kuponger å utländskt mynt	164,118: 48	357,561: 37
Bankens egna sedlar	149,909,572: —	457,777,915: —
	<i>Fin.</i> 193,368,152: 88	<i>Fin.</i> 501,392,520: 35

1995-06-28

VIII. Vinstmedels räkning åren 1918—1919.

Ultimo Dec. 1917 inestående	<i>Fin.</i>	—
År 1919 har från vinst- och förlusträkningen öfverförts		118,115,940: 91
” ” ” till grundfonden öfverförts	<i>Fin.</i>	20,284,780: 90
” ” ” ” reservfonden ”		71,891,757: 62
		92,176,538: 52
Behållning ultimo Dec. 1919 <i>Fin.</i>		25,939,402: 39

Helsingfors, Finlands Banks kamrerarekontor, den 29 Januari 1920.

A. V. Mannelin.